

Vergaderjaar 1984–1985

18 622

Goedkeuring en uitvoering van het op 14 september 1984 te Brussel tot stand gekomen Zevende Protocol bij het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, ondertekend te 's-Gravenhage, op 18 februari 1950

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING**Algemeen**

Het onderhavige wetsvoorstel strekt tot goedkeuring van het op 14 september 1984 te Brussel tot stand gekomen Zevende Protocol bij het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, ondertekend te 's-Gravenhage, op 18 februari 1950.¹ Het bevat mede de uit dit Protocol voortvloeiende wijzigingen van de Wet op de accijns van alcoholhoudende stoffen (Stb. 1963, 240), alsmede van de Wet van 1 oktober 1980 (Stb. 608) tot goedkeuring en uitvoering van het Tweede Protocol tot wijziging van de Benelux-accijnsovereenkomst (Trb. 1976, 137). Het Protocol brengt wijziging in de bedragen van de accijns van wijn, genoemd in de artikelen 9, 9bis en 10 van het Benelux-Verdrag van 1950, ten einde de gelijkwaardigheid te herstellen van de aldaar enerzijds in guldens en anderzijds in franken uitgedrukte tarieven. Die gelijkwaardigheid is sinds 1981 ten gevolge van koerswijzigingen in het kader van het Europese monetaire stelsel (EMS) verstoord.

Overeengekomen aanpassingen

De tarieven in het Benelux-Verdrag van 1950 bedragen voor de in Nederland, België en Luxemburg geheven wijnaccijns f 41,38 of F 600 en voor de alleen in Nederland en België geheven bijzondere wijnaccijns eveneens f 41,38 of F 600. Die tarieven gaan uit van een koersverhouding waarbij f 1 overeenkomt met F 14,499758.

Inmiddels zijn ten gevolge van de hiervoor gememoreerde koerswijzigingen die bedragen niet gelijkwaardig meer. Eind 1983 was de accijns van wijn in België ca. 10% lager dan in Nederland. Aangezien het overbrengen van wijn van België naar Nederland (en omgekeerd) geen aanleiding geeft tot heffing van het feitelijke accijnsverschil, heeft dit verschil geleid tot een groeiende verlegging van handelsstromen naar België. Voor Nederland is dit om twee redenen een ongunstige ontwikkeling.

In de eerste plaats vanwege het werkgelegenheidsaspect verbonden aan de verlegging en in de tweede plaats vanwege het nadeel bij de verrekening. De in België geheven accijns van wijn die voor Nederland is bestemd wordt door België aan Nederland vergoed, doch deze accijns is in verband met de verstoorde gelijkwaardigheid aanzienlijk lager dan de accijns die in Nederland zou zijn geheven bij rechtstreekse invoer.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

¹ Het Tractatenblad waarin dit Protocol zal worden geplaatst, is nog niet uitgegeven. Zodra dit is geschied, zal het nummer van het Tractatenblad bij nota van wijziging worden ingevuld. Het ontwerp ligt ter inzage op de bibliotheek.

De ongelijkheid kan worden opgeheven door verlaging van de in guldens uitgedrukte tarieven, met als gevolg een verlaging van de accijnsdruk in Nederland, of door een verhoging van de in franken uitgedrukte tarieven, met als gevolg een verhoging van de accijnsdruk in België en Luxemburg, dan wel door een toenadering naar elkaar van beide tarieven.

Nederland is sterk gekant tegen een verlaging van de wijnaccijns en voorstander van een verhoging van de tarieven in België en Luxemburg. Zelfs heeft Nederland herhaaldelijk bij de Beneluxpartners aangedrongen op een gezamenlijke vaststelling van de bedoelde accijnstarieven op een hoger niveau dan het huidige Nederlandse. Daarbij gold als belangrijke overweging dat de accijns van wijn sinds 1976 niet meer is verhoogd, zulks in tegenstelling tot de accijnzen van alcohol, bier en frisdranken.

Een hoger niveau dan het huidige Nederlandse is echter niet bereikbaar gebleken. In het bijzonder in Luxemburg stuitte een verhoging op politieke bezwaren. Dit gold ook voor een verhoging tot het niveau van de Nederlandse tarieven. Daarbij speelde een rol dat Luxemburg de in EG-verband verkregen voorkeursbehandeling met betrekking tot wijnen van Luxemburgse oorsprong niet in gevaar wenste te brengen. Deze voorkeursbehandeling houdt in dat wijn van Luxemburgse oorsprong mag worden vrijgesteld tot maximaal LF 600, aan welk bedrag wijnen bij invoer in Luxemburg wel zijn onderworpen. Deze situatie heeft er in 1976 toe geleid dat België en Nederland, naast de gemeenschappelijke Benelux-accijns van F 600, een bijzondere wijnaccijns hebben ingevoerd, die even hoog is als de gemeenschappelijke.

Thans is de oplossing voor de door de koersveranderingen ontstane spanningen gevonden in een verhoging van de bijzondere wijnaccijns in België. In Nederland wordt de gemeenschappelijke accijns in guldens verlaagd zodat deze naar de huidige koers weer op het niveau van F 600 wordt gebracht onder gelijktijdige verhoging van de bijzondere wijnaccijns, en wel zodanig dat de totale accijns in guldens gelijk blijft.

In onderstaand overzicht zijn de in het Verdrag van 1950 vermelde tarieven van de wijnaccijns en de bijzondere accijns van wijn opgenomen zoals die luiden vóór en na de bij het Zevende Protocol overeengekomen wijzigingen. De tarieven zijn uitgedrukt in nationale valuta per hl.

	Vóór wijziging			Na wijziging		
	Ned.	Be.	Lux.	Ned.	Be.	Lux.
Wijnaccijns	41,38	600	600	33,76	600	600
Bijz. wijnaccijns	41,38	600	—	49,00	871	—
	82,76	1200	600	82,76	1471	600

De tarieven van de accijns van mousserende dranken en van de bijzondere accijns van mousserende dranken zijn op overeenkomstige wijze aangepast.

Toelichting op de artikelen

Het bepaalde in artikel II brengt de in de artikelen 83, eerste en tweede lid, 88a, 89, eerste lid, en 93a, eerste lid, van de Wet op de accijns van alcoholhoudende stoffen genoemde bedragen in overeenstemming met die van het Zevende Protocol.

Artikel III omvat een uit de tariefswijziging voortvloeiende aanpassing van de Goedkeuringswet van het Tweede Protocol tot wijziging van de Benelux-accijnsovereenkomst (Stb. 1980, 608).

Artikel IV bevat de bepaling betreffende de inwerkingtreding van deze wet. Er zal naar gestreefd worden om zo spoedig mogelijk na die inwerkingtreding over te gaan tot de vereiste bekrachtiging van het Protocol.

Hangende de inwerkingtreding van het Protocol zullen krachtens artikel 4 van het Protocol de bepalingen daarvan in de Beneluxlanden voorlopig worden toegepast, voor zover dat volgens de in ieder land geldende procedure is toegestaan. Wat Nederland betreft kan hieromtrent worden opgemerkt dat, in verband met het feit dat voor de uitvoering van het Protocol wetwijzigingen nodig zijn, die voorlopige toepassing eerst zal kunnen aanvangen, nadat deze wetwijzigingen in werking zijn getreden.

De staatssecretaris van Financiën,
H. E. Koning

De staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
W. F. van Eekelen